

[Nybøe Andersen.]

gelse i det europæiske samarbejde. Ventetiden blev lang, og den viste klart, hvad det kostede at stå udenfor, men da tøbruddet kom med Haagkonferencen i december 1969, var der hos alle 10 lande en vilje til at nå et resultat.

De danske optagelsesvilkår var i det væsentlige forhandlet til ende i fjor sommer. Ingen har alvorligt anfægtet, at disse vilkår er særdeles gunstige. Det er ikke herom, striden har stået i det forløbne år; det er om selve det grundlæggende spørgsmål: bør Danmark være med i De europæiske Fællesskaber, eller bør vi stå udenfor, også i den nye situation, der opstår fra nytår, når Storbritannien og Irland og formentlig også Norge er medlemmer?

Venstres landsmøde, venstres hovedbestyrelse og folketingsgruppe har klart og enigt sagt ja til Danmarks deltagelse i et udvidet EF. Danmarks liberale parti har i dette spørgsmål været på linje med de liberale partier i andre europæiske lande, der varmt er gået ind for et europæisk samarbejde, et samarbejde, som kunne ophæve gamle politiske modsætninger i Europa og fjerne skrankekerne for samhandel og kapital, kunne give mennesker frihed til at søge arbejde og erhverv, hvor det var at få på de bedste vilkår.

Venstre går ind i det europæiske samarbejde i klar bevidsthed om, at EF ikke er et produkt, men en proces, som Jean Monnet engang har sagt. Det er et samarbejde under fortsat udvikling.

Vi er rede til at gøre en indsats for, at Danmarks røst kan blive hørt i dette kommende samarbejde. Vi ønsker, at Danmark skal virke for, at det udvidede Fællesskab indadtil kan løse sine opgaver effektivt og udadtil kommer til at bidrage til politisk og økonomisk afspænding og åbenhed i verden.

Danmarks og de andre ansøgerlandes tilslutning vil tilføre det bestående EF-samarbejde værdifulde demokratiske vitaminer, som forbundskansler Willy Brandt engang har udtrykt det.

Selve det forhold, at vi har en folkelig debat om vor tilslutning, som man ikke har haft magen til i de seks nuværende EF-lande, vil uden tvivl styrke den kraft og interesse, hvormed vi fra dansk side kommer til at deltage i den europæiske beslutningsproces

på alle dens stadier. Det vil dermed også forøge vore muligheder for at få indflydelse på processens resultater.

Økonomisk vil et fællesskab af 10 lande, som ved frihandelsaftaler for industrivarer knyttes til de seks tilbageværende EFTA-lande, være det største område i verden med indbyrdes frihandel. Det vil samtidig være et område, der omsætter 20 pct. af sin samlede indkomst ved handel med den øvrige verden. Kun den, der betragter et udvidet EF i et troldspejl, kan se det som en protektionistisk blok. Sandheden er, at det kommende EF vil være dybt interesseret i fri handel og ordnede betalingsforhold, ikke bare indadtil i Europa, men også udadtil mod den øvrige verden. Der er ingen anden landegruppe, der i samme grad vil have både vilje og evne til at gøre en indsats for at mindske den kløft, der i dag skiller udviklingslandene fra de industrialiserede lande økonomisk og socialt. For et liberalt parti som venstre, for et land med Danmarks brede kontakter med verden, er det en naturlig og værdifuld udfordring at komme med i et samarbejde, der åbner sådanne muligheder.

Det er venstres håb, at også Norge bliver medlem af EF. Men skulle det gå anderledes, er det vor opfattelse, at de danske vælgere alligevel bør stemme ja den 2. oktober. At Norge står udenfor, gør det ikke lettere for Danmark at løse de alvorlige sociale problemer, som vil rejse sig for os, hvis vi ikke kommer med i et europæisk fællesskab, der også omfatter Storbritannien. Vi gør heller ikke det samlede Norden nogen tjeneste ved at holde os uden for EF. Alle de nordiske lande ønsker at samarbejde med Fællesskaberne. Derfor er det i Nordens interesse, at mindst ét nordisk land bliver fuldt medlem og deltager i beslutningerne om det europæiske samarbejdes videre udvikling og går ind for den åbne dørs politik, også i forhold til de lande, der nu tilknyttes ved frihandelsaftaler. Der findes intet nordisk alternativ til det europæiske samarbejde, men der findes rige muligheder for at fortsætte og udbygge samarbejdet i Norden uanset forskellig tilknytning til EF.

Alle medlemmer af venstres folketingsgruppe vil i dagside ja til Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Venstre vil i de kommende uger af al kraft virke for,